Házi áhítat húsvét második ünnepén

A húsvéthétfői áhítatot végezhetjük egyedül, de imádkozhatjuk közösen is – akár a I-II. számozás szerint váltakozva.

I: Még mindig hihetetlen. Tényleg? Jézus él? Jézus egykori és mai tanítványai teszik fel a bizonytalankodó kérdést. Azután tanúskodnak róla, akik már találkoztak vele. Ma is őt hirdetjük. De még mindig hihetetlen. Azután az életutunkon egyszer csak mellénk szegődik az Élő. Imádkozzunk!

II: Jöjj közel és maradj velünk, feltámadott Jézus Krisztus. Mutasd meg halálos-életes szereteted csodáját. A halál kultúrájában élőknek és a halál vírusával fertőzötteknek mutasd meg, hogy Te életet kínálsz, s Te magad vagy az élet. Több mint biológiai lét: az örök élet!

Kezdőének (Ha akadálya van az éneklésnek, lehet olvasni is) EÉ 225,1.4

1. Támadj fel új életre már, Krisztus meglankadt népe! Húsvéti szép hajnalsugár Csillan, siess elébe! Meghátrált régen a halál, S a Győző életet kínál Győzelméből ma néked.

4. Feltámadt Krisztus, mennybe ment, Még sincsen messze tőled. Ő kormányoz múltat, jelent, S kezében az ítélet. Úgy ébredj minden reggelen, Hogy életed húsvét legyen – Támadj fel, drága népe!

Húsvéthétfői házi szertartásunkon körbeállunk egy asztalt, ráhelyezünk négy gyertyát. Az asztalon a Szentírás, az énekeskönyv, virág és egy feszület áll. Ha van fényképünk a gyülekezetünk templomáról, azt is helyezzük el az asztalon. Az áhítat szövegeit előre megbeszélve osztjuk szét.

Zsoltár, gyertyagyújtás

I: Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében! + Ámen.

A jelenlevők helyet foglalnak az asztal körül.

II: Nem halok meg, hanem élek, halleluja, és hirdetem az Úr tetteit, halleluja!

I: Erőm és énekem az Úr, mert megszabadított engem!

II: Nem halok meg, hanem élek, halleluja, és hirdetem az Úr tetteit, halleluja!

A házi áhítat résztvevői meggyújtanak négy gyertyát:

I: Gyújtsunk egy gyertyát Krisztus jelenlétét dicsérve. Ő a mi világosságunk, felkelő napunk.

II: Gyújtsunk meg egyet önmagunkért és családunkért.

I: Gyújtsuk meg egy gyertyát gyülekezetünkért és egyházunkért.

II: Gyújtsunk meg még egy gyertyát mindazokért, akik a járványban megbetegedtek és a vírus áldozatai.

Ének, Krisztus-dicséret EÉ 392 (Dallam: Jézus, én bizodalmam)

Mindenem vagy, Jézusom, Élet égi Fejedelme! Te vezérelsz jó úton, Földi porból föl a mennybe. Szirtek, örvények felett Bizton járhatok veled.

Az ünnep evangéliuma (Lk 24,13–35)

Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvanfutamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. Miközben egymással beszélgettek és vitáztak, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. Látásukat azonban mintha valami akadályozta volna, hogy ne ismerjék fel őt. Ő pedig így szólt hozzájuk: Miről beszélgettek egymással útközben? Erre szomorúan megálltak. Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban? Mi történt? – kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki cselekedetben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt; és hogyan adták át főpapjaink és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, de nem találták ott a testét; eljöttek, és azt beszélték, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszélték; őt azonban nem látták. Akkor ő így szólt hozzájuk: Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a

Krisztusnak, és így megdicsőülnie? És Mózestől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt.Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok unszolták és kérték: Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már! Bement hát, hogy velük maradjon. És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. Ekkor így szóltak egymáshoz: Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat? Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

> Jézus tanítványai szürkületben indulnak hazafelé. Egyre kevesebb a fény, homályosan látszódnak csak a körvonalak, közeledik az este. Hasonlóan érezhetjük magunkat mi is, amikor a húsvéti ünnep fényéből kilépve, holnaptól újra sok-sok bizonytalansággal, szorongással, félelemmel vesz majd körül bennünket a világ. Az örömhír az, hogy a feltámadt Jézus velünk jön, és elkísér az előttünk lévő úton, ahogyan a tanítványokkal is tette. Jézus Krisztus valóságos jelenléte adjon nekünk bátorságot és reménységet! (*Krámer György lelkész, országos irodaigazgató)*

Imádság (az alábbi imádság és a Miatyánk között lehetőség van csendes, egyéni imádságra)

I: Istenünk, magasztalunk téged, hogy szent Fiadat nem hagytad a sírban, hanem feltámasztottad a halálból.

II: Add nekünk életújító kegyelmedet

I: Tégy készségessé minket a jóra, szabadíts meg a szentségtelen és üres élettől.

II: Könyörgünk szeretteinkért. Áldd meg őket is élő hittel, bizakodó reménységgel, csendes élettel!

I: Könyörgünk a világért. Adj békét egyházadnak és minden népnek!

II: Add, Istenünk, hogy húsvét fénye és öröme az ünnep elmúltával is betöltse és megszentelje életünket! Ámen.

(Egyéni imádság,) **Miatyánk**

Áldás Ha egyedül végezzük az áhítatot:

Uram, Istenem, áldj meg minket és őrizz meg minket. Világosítsd meg arcodat rajtunk és könyörülj rajtunk. Fordítsd felénk arcodat és adj nekünk békességet. + Ámen.

> Ha együtt vagyunk, a családban egymásnak adjuk tovább úgy az áldást, hogy szemben állunk a másikkal, fejére tesszük a kezünket és az alábbi áldást mondjuk. Majd a megáldott megáldja a következő családtagot.

Áldjon meg téged a mindenható Isten, az Atya, + a Fiú és a Szentlélek! Ámen.

Záróének EÉ 221,1–2.5 (Dallam: Jézus, élte életemnek)

1. Két tanítvány indul útnak. Mennek Emmaus fele. Viszik terhét fájdalmuknak. Szemük még könnyel tele. Panaszukat beszélik el. De az élő Jézus közel, Hogy a bánat fellegét Igéjével űzze szét.

2. Ma is hányan vándorolnak Bánatlepte utakon. Terhek alatt roskadoznak. Lelkük csupa fájdalom. Sokan árván, egymagukban Sírnak gyötrő bánatukban, Míg Jézus nem kérdi meg: Miért nehéz a szíved?

5. Ne hagyj senkit se magára, Akit gyötör a bánat, Bezárkózik fájdalmába, S árván sóhajt utánad! Szíve sebét mélyen rejti, Hogy ne lássa könnyét senki: Vigaszt adó igéddel, Jézus, légy hozzá közel!

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!